

Coranul și știința modernă Compatibile sau incompatibile?

Zakir Abd Al-Karim Naik

„Coranul și știința modernă:
compatibili sau incompatibili?”:

Această carte vorbește despre
miracolele științifice din Sfântul
Coran, menționând nenumărate fapte
științifice, ce au fost recent descoperite
de știința modernă, pomenite în
Coranul cel Sfânt de acum mai bine de
1400 de anu în urmă!! Aceste miracole

științifice demonstrează faptul că
Nobilul Coran este Cuvântul lui Allah
și nu al omului.

<https://islamhouse.com/734576>

- [Coranul și știința modernă:
compatibile sau incompatibile?](#)
 - -
 - [Cuvânt înainte](#)
 - [1. Provocarea Coranului](#)
 - [Literatura și poezia au
fost mereu instrumente de
exprimare a creativității umane
în toate culturile. De
asemenea, lumea a asistat la o
epocă în care literatura și
poezia au ocupat o poziție](#)

importantă, similară cu poziția de care se bucură în prezent știința și tehnologia.

○ 2. Astronomia

- • Crearea Universului: „Big-Bang”
- • Masa gazoasă inițială, de dinaintea creării galaxiilor
- • Pământul are formă sferică
- • Lumina Lunii este o lumină reflectată
- • Mișcarea Soarelui
- • Soarele se va stinge
- • Materia interstelară

- • Expansiunea Universului
- 3. Fizica
 - • Atomii se pot diviza
- 4. Hidrologia
 - • Circuitul hidrologic al apei
 - • Evaporarea
 - • Vântul îmbibă norii
- 5. Geologia
 - • Munții sunt ca niște țărugi
 - • Munții sunt ferm fixați
- 6. Oceanografia

- Bariera dintre apa dulce și apa sărată
- Întunecimile din adâncurile mărilor
- 7. Botanica
 - Plantele sunt masculi și femele
 - Totul este creat în pereche
- 8. Zoologia
 - Animalele și păsările trăiesc în comunități
 - Zborul păsărilor
 - Albinele și ingeniozitatea lor
 - Pânza de păianjen, o casă fragilă

- • Modul de viață și comunicarea între furnici
- 9. Medicina
 - • Mierea: vindecare pentru omenire
- 10. Fiziologia
 - • Circulația sângelui și laptele
- 11. Embriologia
 - • Musulmanii caută răspunsuri
 - • Fluidul emis dintre coloana vertebrală și coaste
 - • Nutfah – Picătura de lichid
 - • Sulālah – Chintesența lichidului

- • Nutfatun amshāj
– Lichidele amestecate
- • Determinarea
sexului
- • Fetusul este
protejat de trei straturi
- • Etapele
embrionare
- • Embrionul parțial
format și parțial neformat
- • Simțul auzului și
al văzului
- 12. Știința generală
 - • Ampretele
 - • Receptorii durerii
din piele
- Concluzii

- Dacă prezența dovezilor științifice din Coran s-ar atribui unor coincidențe, aceasta ar fi împotriva lucrurilor comune și a adevărului științific abordat.

Coranul și știința modernă: compatibile sau incompatibile?

-

Cuvânt înainte

Toată Slava I se cuvine lui Allah și toate

binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra

familiei sale, asupra companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Calea Sa cea Dreaptă; fie ca Allah Cel Atotputernic să aibă milă de ei în

Ziua Judecării!

Încă de la începuturile vieții umane pe această planetă, omul a încercat mereu să înțeleagă natura, locul său în schema creației și însuși scopul vieții. În această căutare a Adevărului, care se întinde pe mai multe secole și cuprinde diferite civilizații, religia a modelat viața umană și, într-o mare măsură, a determinat cursul istoriei. În timp ce unele religii s-au bazat pe textul scris, susținut de către adepții săi ca fiind de

origine Divină, altele s-au bazat exclusiv pe experiența umană.

Coranul, principala sursă a credinței islamice, este o Carte considerată de către adepții săi, musulmanii, a fi de origine Divină. De asemenea, musulmanii au credința fermă că aceasta este o călăuzire pentru întreaga omenire. Având în vedere că Mesajul Coranului este considerat a fi valabil pentru toate timpurile, acesta ar trebui să fie relevant pentru fiecare epocă. Dar trece oare Coranul acest test?

În această carte, voi prezenta o analiză obiectivă a credinței islamice cu privire la originea Divină a

Coranului, în lumina descoperirilor științifice confirmate.

În istoria civilizației mondiale, a existat o perioadă în care „miracolele” sau acele lucruri care au fost percepute ca fiind minuni au avut prioritate în fața rațiunii și a logicii umane.

Desigur, **definiția „miracolului” este una simplă:** un miracol este ceva care are loc în afara cursului normal al vieții și pentru care omenirea nu are nicio explicație. Cu toate acestea, trebuie să fim foarte atenți atunci când acceptăm ceva ca fiind un miracol. În anul 1993, „The Times of India” din Mumbai a raportat că „un sfânt” cu

numele de „Pilot Baba” a pretins că a stat scufundat în apă, într-un rezervor, în mod continuu timp de trei zile și trei nopți. Însă, atunci când reporterii au vrut să examineze partea inferioară a rezervorului de apă, în care a pretins că și-a înfăptuit miracolul, el a refuzat să-i lase să facă acest lucru. El și-a argumentat refuzul printr-o **întrebare**: cum poate fi examinat uterul unei mame care dă naștere unui copil? Evident, „sfântul” a avut ceva de ascuns! Ceea ce a pretins el a fost un truc simplu pentru a obține publicitate. Cu siguranță, nicio persoană modernă, care are chiar și cea mai mică licărire de gândire rațională, nu ar accepta un astfel de „miracol”. Dacă astfel de

minuni false sunt dovezi ale Divinității, atunci ar trebui să-i acceptăm pe toți magicienii de renume mondial, cunoscuți pentru trucurile lor magice, ingenioase, ca fiind adevărați dumnezei-bărbați!

O carte despre care se pretinde a fi de origine Divină este, de fapt, una despre care se pretinde a fi un miracol. O astfel de afirmație este ușor de verificat în orice epocă, conform standardelor acelei epoci. Musulmanii au credința fermă că Nobilul Coran este Revelația finală a lui Allah, miracolul miracolelor, fiind revelat ca o îndurare pentru întreaga omenire.

Hai deți să cercetăm
veridicitatea acestei credințe!

1. Provocarea Coranului

Literatura și poezia au fost
mereu instrumente de exprimare a
creativității umane în toate culturile.
De asemenea, lumea a asistat la o
epocă în care literatura și poezia au
ocupat o poziție importantă,
similară cu poziția de care se bucură
în prezent știința și tehnologia.

Chiar și oamenii de știință
nemusulmani sunt de acord că Nobilul
Coran este literatura arabă prin
excelență – este cea mai bună literatură
arabă de pe fața Pământului.

Coranul provoacă omenirea să creeze ceva asemănător:

„Iar dacă vă îndoiți de cele pe care le-am pogorât Robului Nostru [Mohammed], aduceți o Sură asemenea lui și chemați martorii voștri cei afară de Allah, dacă sunteți sinceri! ~ Și dacă nu o faceți - și nu o veți face! - atunci feriți-vă de Focul care mistuie oamenii și pietrele, pregătit pentru necredincioși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:23-24][\[1\]](#)

Provocarea Coranului este de a crea o singură Surah (**Capitol**) asemănătoare cu cele pe care el le conține. Această provocare este adresată în mai multe rânduri pe

parcursul întregului Coran. Provocarea de a crea o Surah de aceeași frumusețe, elocvență, profunzime sau semnificație, care să fie cel puțin asemănătoare cu acelea din Coran, a rămas până în ziua de astăzi fără răspuns.

Cu toate acestea, omul modern, rațional, nu ar accepta o Scriptură religioasă care spune, în cel mai frumos limbaj poetic, că Pământul este plat și aceasta pentru că trăim într-o epocă în care rațiunea umană, logica și știința au întâietate. Nu mulți ar accepta ca limbajul minunat al Coranului să fie o dovadă a originii sale Divine. Fiecare Scriptură care se pretinde a fi o Revelație Divină

trebuie, de asemenea, să fie acceptată prin prisma rațiunii și logicii proprii.

Celebrul fizician, laureat al Premiului Nobel, [Albert Einstein](#) a spus:

„Știința fără religie este șchioapă. Religia fără știință este oarbă.”

Haideți să studiem Coranul și să analizăm dacă acesta și știința modernă sunt compatibile sau incompatibile?

Coranul nu este o carte despre știință, ci o carte despre „semne”, adică *āyāt* (**versete**). Există în Coran mai mult de șase mii de „semne”, dintre

care mai mult de o mie fac referire la nucleul științei.

Cu toții știm că de multe ori știința își schimbă direcția. În această carte am luat în considerare doar faptele stabilite științific și nu teoriile bazate doar pe simple supoziții, care nu sunt dovedite științific.

2. Astronomia

• Crearea Universului: „Big-Bang”

Crearea Universului este descrisă de astrofizicieni ca fiind un fenomen acceptat pe scară largă, cunoscut sub numele de „Big-Bang”. Acest fenomen este sprijinit de date

observaționale și experimentale colectate de către astronomi și astrofizicieni pe parcursul a zeci de ani.

Conform „Big-Bang”-ului, întregul Univers a fost, inițial, o Nebuloasă Primară, apoi a avut loc „Big-Bang”-ul care a condus la formarea galaxiilor. Acestea, mai apoi, s-au divizat, formând stelele, planetele, Soarele, Luna, etc. Originea Universului a fost unică, iar probabilitatea ca acest lucru să se producă „din întâmplare” este nulă.

Coranul conține următorul verset cu privire la originea Universului:

„Oare nu văd cei care nu cred că Cerurile și Pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ceea ce este lucru viu[2]? Și oare tot nu cred ei?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:30]

Similitudinea uimitoare dintre versetul coranic și teoria „Big-Bang”-ului este inevitabilă!

Cum ar putea o carte, care a apărut în deșerturile Arabiei să conțină, încă de acum mai bine de 1400 de ani, acest adevăr științific profund?!

• Masa gazoasă inițială, de dinaintea creării galaxiilor

Oamenii de știință sunt de acord că, înainte de formarea galaxiilor în Univers, materia celestă a fost în stare gazoasă. Pe scurt, înainte de formarea galaxiilor era prezentă o imensă materie gazoasă imensă sau nori. Pentru a descrie materia celestă inițială, cuvântul fum este mai adecvat decât cuvântul gaz. Următorul verset coranic se referă la această stare inițială a Universului prin cuvântul arab dukhān, **care are sensul de fum:**

„Apoi s-a întors către Cer - care era un fum - și i-a **zis lui și Pământului:** «**Veniți amândouă, de voie sau fără de voie!**» Și au răspuns ele: «**Venim, supunându-ne de**

bunăvoie!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:11]

Din nou, acest lucru este corolar „Big-Bang”-ului și nu a fost cunoscut de nimeni înainte de Profeția Profetului Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**)[3].

Care ar fi putut să fie atunci sursa acestei cunoașteri?

• Pământul are formă sferică

În vremuri îndepărtate, oamenii credeau că Pământul este plat. Timp de secole, ei se temeau să se aventureze prea departe de frică să nu cadă de pe marginea Pământului! Sir Francis

Drake a fost prima persoană care a demonstrat că Pământul are formă sferică, atunci când l-a înconjurat navigând, în anul 1597.

Observați următorul verset coranic referitor la alternanța dintre zi și de noapte:

„Oare nu vezi că Allah face să intre noaptea în zi și face să intre ziua în noapte [...]?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [31:29](#)]

Aici, formularea „să intre” se referă la faptul că noaptea se schimbă încet și treptat în zi și invers, fenomen care poate avea loc doar în cazul în care Pământul are formă sferică. Dacă

Pământul ar fi fost plat, ar fi existat o schimbare bruscă de la noapte la zi și de la zi la noapte.

Următorul verset coranic face, de asemenea, [aluzie la forma sferică al Pământului](#):

„El a creat Cerurile și Pământul într-adevăr. El înfășoară noaptea peste zi și ziua peste noapte.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [39:5](#)]

Cuvântul arab folosit aici - kaūara - înseamnă a se înfășura, la fel cum un turban se înfășoară în jurul capului. Această înfășurare a zilei cu noaptea poate avea loc doar dacă Pământul are formă sferică.

• Lumina Lunii este o lumină reflectată

Civilizațiile anterioare credeau că Luna emană lumină proprie. Astăzi, știința ne spune că lumina Lunii este o lumină reflectată. De fapt, acest lucru a fost menționat în Coranul cel Nobil acum mai bine de 1400 de ani, **în următorul verset:**

„Binecuvântat este Cel ce a făcut zodii[4] în Cer și a făcut în el o candelă[5] și o Lună luminoasă!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:61]

Cuvântul arab folosit în Coran pentru Soare este Shams. De

asemenea, mai apare ca sirāj, care înseamnă candelă, sau wahhāj, însemnând lampă aprinsă, sau diya, însemnând lumină strălucitoare. Toate aceste trei descrieri se potrivesc Soarelui, deoarece el generează căldură intensă și lumină prin ardere internă.

Cuvântul arab pentru Lună este Qamar și este descris în Coran ca munīr, care înseamnă un corp care dă nūr, adică reflectă lumină. Din nou, descrierea din Coran se potrivește perfect cu adevărata natură a Lunii, care nu emană lumină proprie, ci este un obiect inactiv, care reflectă lumina Soarelui.

Niciodată în Coran nu este menționată Luna ca sirāj, wahhāj sau diya și nici Soarele ca nūr sau munīr, ceea ce dovedește faptul că Nobilul Coran recunoaște diferența dintre natura luminii Soarelui și cea a Lunii.

Următoarele versete fac referire la natura luminii provenite de la Soare și la cea care provine de la Lună:

„El este Cel care a făcut Soarele ca o lumină strălucitoare și Luna ca o lumină [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [10:5](#)]

„Nu vedeți voi cum a creat Allah șapte Ceruri în straturi identice, unul peste altul? ~ Și a făcut Luna o

lumină [reflectată] acolo și a făcut Soarele [să ardă] ca o candelă [sursă de lumină și căldură]?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:15-16]

Astfel, Coranul cel Nobil și știința modernă sunt într-o perfectă concordanță cu privire la diferența dintre natura luminii Soarelui și cea a Lunii.

• Mișcarea Soarelui

Pentru o lungă perioadă de timp, filozofii și oamenii de știință europeni credeau că Pământul se află în centrul Universului și că orice alt corp ceresc, inclusiv Soarele, se rotește în jurul lui. În Occident, acest concept

geocentric al Universului a fost chiar predominant încă de pe timpul lui Ptolemeu, în secolul al doilea î.Hr. În anul 1512, Nicolaus Copernic a prezentat teoria sa heliocentrică a Mișcării Planetare, în care a afirmat că Soarele este nemișcat în centrul sistemului solar, iar planetele gravitează în jurul lui.

În anul 1609, savantul german Johannes Keppler a publicat „Astronomia Nova” („**Noua astronomie**”), prin care a conchis nu numai că planetele se mișcă pe orbite eliptice în jurul Soarelui, ci și că ele se rotesc în jurul axei lor cu viteze regulate. Astfel, oamenii de știință europeni au putut să explice în mod

concret multe dintre mecanismele sistemului solar, inclusiv secvența dintre zi și noapte.

După aceste descoperiri științifice, se credea că Soarele este staționar și că nu se rotește în jurul axei sale, asemeni Pământului.

Studiați următorul verset coranic:

„El este acela care a creat noaptea și ziua, Soarele și Luna; și fiecare plutește pe cercul său.[\[6\]](#)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [21:33](#)]

Cuvântul arab folosit în versetul de mai sus este yasbahūn, care derivă din cuvântul sabaha. Acesta

poartă cu el ideea de mișcare, care provine de la orice corp aflat în mișcare. Dacă acest cuvânt se folosește pentru o persoană aflată pe Pământ, acesta nu are semnificația de „rulare”, ci de „mers pe jos sau deplasare”. Dacă este folosit pentru o persoană aflată în apă, acesta nu înseamnă că plutește, ci că înoată. În mod similar, dacă termenul de yasbah se folosește pentru un corp ceresc, așa cum este Soarele, aceasta nu înseamnă numai că plutește în spațiu ci, de asemenea, că se rotește.

Mai nou, majoritatea manualelor școlare au inclus faptul că Soarele se rotește în jurul axei sale, lucru ce poate fi dovedit cu ajutorul unui echipament special care

protejează ochiul. Se pot observa pe suprafața Soarelui pete care completează o mișcare circulară completă o dată la fiecare 25 de zile, ceea ce înseamnă că rotirea Soarelui în jurul axei sale durează 25 de zile.

Soarele călătorește în spațiu cu o viteză de 250 de km pe secundă, durând aproape 200 de milioane de ani completarea unei rotații în jurul centrului galaxiei noastre, Calea Lactee. În Coran, [găsim](#):

„Nici Soarele nu se cuvine să ajungă Luna, nici noaptea nu poate să o ia înaintea zilei și toate plutesc pe orbite [proprie].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [36:40](#)]

Acest verset menționează, încă de acum mai bine de 1400 de ani, un lucru esențial, **descoperit recent de către astronomia modernă și anume:** existența orbitelor individuale pentru Soare și Lună și călătoria lor prin spațiu cu propria lor mișcare.

„Locul fix” spre care Soarele călătorește, purtând cu el întregul sistem solar, a fost localizat de către astronomia modernă, care l-a numit „Solar Apex”. Cu adevărat, sistemul solar se deplasează în spațiu spre un punct situat în constelația Hercule (**Alpha Lyrae**), a cărei locație exactă este acum ferm stabilită.

Luna se rotește în jurul axei sale pe o perioadă egală cu rotația sa în jurul Pământului, o rotație completă având loc într-o perioadă de aproximativ $29\frac{1}{2}$ zile.

Nu putem decât să fim uimiți de acuratețea versetului coranic. **Și atunci nu ar trebui să ne punem întrebarea:**

„Care ar fi putut să fie sursa acestei cunoașteri?”

• Soarele se va stinge

Lumina Soarelui se datorează unui proces chimic care se derulează pe suprafața sa, desfășurându-se în mod continuu în ultimele cincisprezece

miliarde de ani. Va veni un sfârșit, atunci când Soarele se va stinge complet, ceea ce va conduce la dispariția tuturor formelor de viață de pe Pământ. În ceea ce privește efemeritatea Soarelui, **Allah Preaînaltul spune în Coran:**

„Iar Soarele aleargă către un sălaș al lui. Aceasta este rânduiala Celui care este Al-‘Aziz [Invincibilul, Cel Atotputernic], Al-‘Alīm [Atoatecunoscătorul, Omniscientul]!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **36:38**],

„Allah este Cel care a înălțat Cerurile fără stâlpi pe care să-i vedeți, iar apoi s-a așezat pe Tron și a supus

Soarele și Luna, fiecare urmându-și cursul său până la un termen hotărât [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:2],

„El lasă ca noaptea să intre în zi și lasă ca ziua să intre în noapte. El a supus Soarele și Luna și fiecare aleargă către un termen hotărât [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:13],

„[...] El a supus Soarele și Luna și fiecare grăbește până la un termen hotărât. El este Al-‘Aziz [Invincibilul, Cel Atotputernic], Al-Ghafūr [Atoateiertătorul].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:5]

Cuvântul arab folosit aici este mustaqarr, care înseamnă loc sau timp bine determinat. Astfel, Coranul spune că Soarele aleargă spre un loc bine determinat, făcând acest lucru doar pentru o perioadă determinată de timp, însemnând că aceasta se va termina sau că Soarele se va stinge.

• Materia interstelară

Spațiul din afara sistemelor astronomice organizate a fost considerat a fi un vid. Astrofizicienii au descoperit mai târziu prezența unor „punți” de materie în acest spațiu interstelar, numite plasmă, care constau dintr-un gaz complet ionizat, conținând un număr egal de electroni

liberi și de ioni pozitivi. Uneori, plasma este numită cea de-a patra stare de agregare a materiei (în afara celor trei stări cunoscute: solid, lichid și gazos). Coranul se referă la prezența acestei materii interstelare în următorul verset:

„El este Cel care a creat Cerurile și Pământul și ceea ce este între ele [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:59]

Ar fi ridicol pentru oricine să sugereze că prezența materialului interstelar a fost cunoscută acum mai bine de 1400 de ani!

• Expansiunea Universului

În anul 1925, astronomul american Edwin Hubble a furnizat dovezi observaționale cu privire la faptul că galaxiile se îndepărtează unele de altele, ceea ce implică expansiunea Universului. Astăzi, acest lucru este un fapt științific stabilit. [Iată ce spune Coranul cu privire la natura Universului:](#)

„Iar Cerul l-am înălțat cu Puterea Noastră și Noi îl lărgim.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [51:47](#)]

Cuvântul arab musîūn, tradus corect, înseamnă a lărgi, a extinde, iar acesta se referă la crearea Universului aflat în expansiune.

Unul dintre cei mai mari astrofizicieni, Stephen Hawking, spune în cartea sa „O scurtă istorie a timpului”:

„Descoperirea legată de extinderea Universului a fost una dintre cele mai mari revoluții intelectuale ale secolului XX.”

Coranul a menționat extinderea Universului înainte ca omul să fi învățat să construiască un telescop!

Unii ar putea spune că prezența evenimentelor astronomice în Coran nu este un lucru surprinzător, deoarece arabii au fost avansați în domeniul astronomiei. Acest fapt este corect,

Însă se omite un lucru important, și anume că Nobilul Coran a fost revelat cu secole înainte ca arabii să exceleze în astronomie. Mai mult decât atât, multe fapte științifice menționate mai sus, așa cum sunt originea Universului prin procesul numit Big-Bang, nu au fost cunoscute de către arabi nici chiar atunci când știința lor a atins apogeul. Așadar, faptele științifice menționate în Coran nu se datorează faptului că arabii erau avansați în astronomie. Însă, inversul este adevărat și anume că ei au avansat în astronomie, deoarece astronomia ocupă un loc important în Coran.

3. Fizica

• Atomii se pot diviza

În Antichitate, a fost acceptată teoria binecunoscută sub numele de „Teoria atomismului”. Aceasta a fost inițial propusă de către greci, în special de savantul Democrit, cel care a trăit cu aproximativ 23 de secole în urmă. Democrit și cei care au venit după el au presupus că cea mai mică unitate a materiei este atomul. Arabii antici au crezut la fel.

Cuvântul arab dharrah înseamnă, cel mai frecvent, un atom. În ultima perioadă, știința modernă a descoperit că este posibilă chiar și divizarea acestuia. Faptul că atomul poate fi divizat este o descoperire a

secolului XX. Cu paisprezece secole în urmă, acest concept ar fi părut neobișnuit chiar și pentru un arab, deoarece dharrah a fost limita dincolo de care nu se putea trece. Cu toate acestea, următorul verset coranic refuză să recunoască această limită:

„Aceia care nu cred zic:

«Ceasul nu va veni la noi!» Spune:

«Ba - pe Domnul meu! - el va veni la voi!»

Celui ce știe Necunoscutul nu-I scapă nici măcar greutatea unui fir de colb, nici din Ceruri, nici de pe

Pământ. Și nimic - nici mai mic decât

aceasta, nici mai mare - nu există fără

să nu fie [înscris] într-o Carte

deslușită.” [Traducerea sensurilor

Nobilului Coran, 34:3]

Un mesaj similar găsim și în versetul:

„[...] Domnului tău nu-i va scăpa nici cât greutatea unui fir de colb - nici de pe Pământ, nici din Cer - nici cât [o greutate] mai mică [decât aceasta] și nici mai mare, fără ca acestea să [fie înscrise] într-o Carte limpede.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [10:61](#)]

Aceste versete ne arată Omnisciența lui Allah, Cunoașterea Lui nemărginită în ceea ce privește toate lucrurile vizibile sau ascunse. Allah este Cunoscătorul a tot și a toate, inclusiv a ceea ce este mai mic sau mai mare decât atomul. Astfel, aceste

versete dovedesc în mod clar că este posibil să existe ceva mai mic decât atomul, fapt descoperit recent de știința modernă.

4. Hidrologia

• Circuitul hidrologic al apei

În anul 1580, Bernard Palissy a fost prima persoană care a descris conceptul actual al circuitului apei în natură. El a fost cel care a descris modul în care apa oceanelor se evaporă și apoi, răcindu-se, formează norii. După aceea, ei se mișcă spre interiorul uscatului, după care, ridicându-se, are loc condensarea vaporilor de apă care se transformă în picături de ploaie.

Această apă este acumulată mai apoi în lacuri și râuri și se întoarce la ocean printr-un circuit continuu.

În secolul VII î.Hr., Thales din Milet a crezut că stropii de apă de pe suprafața oceanelor sunt purtați de vânt spre interiorul uscatului, unde se formează ploaia.

În trecut, oamenii nu aveau cunoștințe despre sursa apei subterane, ei considerând că apa oceanelor, sub efectul vânturilor, este purtată în interiorul continentelor. De asemenea, ei credeau că apa provenea dintr-un pasaj secret sau Marele Abis, acest pasaj fiind legat de oceane și numit „Tartarus” încă de pe vremea lui

Platon. Chiar Descartes, un mare gânditor al secolului XVIII, a subscris acestui punct de vedere. Până în secolul XIX, teoria lui Aristotel, conform căreia apa se condensează în cavernele reci ale munților, formând lacuri subterane care alimentează izvoarele, era încă răspândită. În ziua de azi, se știe că apa de ploaie care se scurge prin crăpăturile solului este responsabilă de acest lucru. **Coranul descrie aceste fenomene în următoarele versete:**

„Oare tu nu vezi că Allah trimite apă din Cer, apoi o îndreaptă ca izvoare în Pământ, apoi scoate cu ajutorul ei roade de felurite culori [...]”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 39:21]

„[...] și că pogoară apă din Cer,
cu care învie Pământul, după moartea
lui. Întru aceasta sunt semne pentru un
neam [de oameni] care pricep.”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 30:24]

„Și Noi am pogorât apă din Cer
cu măsură. Apoi Noi am făcut-o să stea
în pământ, cu toate că avem puterea să
o facem să dispară.” [Traducerea
sensurilor Nobilului Coran, 23:18]

Niciun alt text, datând de acum
mai bine de 1400 de ani, nu ne oferă o

descriere atât de exactă a circuitului apei în natură.

• Evaporarea

Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios cu privire la evaporarea apei:

„Pe Cer, a cărei caracteristică este că trimite înapoi [ploaie, căldură, unde sonore etc.].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 86:11]

• Vântul îmbibă norii

Allah spune în Coranul cel Glorios:

„Și Noi trimitem vânturile mănoase și trimitem apă din Cer pe

care v-o dăm de băut, însă voi nu o puteți strânge.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:22]

Cuvântul arab folosit aici este lawāqih, pluralul cuvântului laqih, care provine de la laqaha, ceea ce înseamnă a impregna, a îmbiba sau a fecunda. În acest context, a îmbiba înseamnă că vântul împinge norii unul spre celălalt, crescând condensarea care provoacă fulgerul și ploaia. **O descriere similară se găsește în următoarele versete din Coran:**

„Nu ai văzut tu că Allah mână norii, apoi îi împreună pe ei, apoi îi face grămadă și apoi vezi tu ploaia ivindu-se din ei? Și El face să coboare

din Cer, din munții[7] lui grindină și lovește cu ea pe cine voiește El și o îndepărtează de la cine voiește El. Iar scăpărarea fulgerului Său aproape că răpește vederea.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:43]

„Allah este Cel care trimite vânturile și ele ridică nori, iar El îi risipește pe Cer, așa după cum voiește, și îi face pe ei bucăți și vezi atunci ploaia cum iese din mijlocul lor. Iar când îi atinge cu ea pe cine voiește El dintre robii Săi, iată-i pe ei cum se bucură.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:48]

Datele moderne din hidrologie sunt în perfect acord cu descrierea din

Coran cu privire la acest subiect.
Circuitul apei în natură este descris în
mai multe versete din Coranul cel
Nobil după cum urmează:

„El este cel care trimite
vânturile ca vestire a Îndurării Sale.
Apoi, după ce ele ridică nouri grei, îi
mânăm Noi spre tărâm mort, și
pogorâm peste el apa și scoatem cu ea
tot felul de roade [...]” [Traducerea
sensurilor Nobilului Coran, 7:57]

„El face să coboare din Cer apă
și văile curg după măsura lor, iar
șuvoiul duce spumă înaltă și o spumă
asemănătoare cu ea se ivește peste ceea
ce [oamenii] topesc în foc [...]”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, [13:17](#)]

„Și El este Acela care trimite
vântul ca bună veste înaintea
Îndurării Sale. Și noi trimitem din Cer
apă curățitoare, ~ Ca să înviem cu ea
un ținut mort și să dăm să bea din ea
celor pe care le-am creat - vite și
oameni în număr mare.” [Traducerea
sensurilor Nobilului Coran, [25:48-49](#)]

„Allah este Cel care trimite
vânturile ce ridică nouri, iar Noi îi
conducem către un ținut mort [\[8\]](#) și
înviem cu ei Pământul, după ce a fost
mort. Astfel va fi și învierea!”
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, [35:9](#)]

„Și Noi facem pe el grădini de palmieri și vii și facem să țâșnească din el izvoare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [36:34](#)]

„Și în schimbarea nopții și zilei și în hrana pe care Allah a pogorât-o din Cer [ploaia] și a înviat Pământul cu ea, după ce el a fost mort, și în schimbarea vânturilor se află semne pentru un neam de oameni care pricep.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [45:5](#)]

„Și Noi trimitem din Cer apă binecuvântată cu care facem să crească grădini și grâne pentru seceriș. ~ Și palmieri semeți, cu ciorchini rânduți unii peste alții, ~ Ca hrană pentru robi.

Și cu ea[9] Noi dăm viață unui ținut mort. Astfel va fi și ieșirea [din morminte].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 50:9-11]

„Vedeți voi apa pe care o beți?
~ Voi ați făcut-o să coboare din nouri sau Noi suntem Cei care o facem să coboare? ~ Dacă am voi, am face Noi să fie ea sărată. De ce, dar, nu sunteți voi mulțumitori?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 56:68-70]

„Spune [o, Mohammed, necredincioșilor]: «Spuneți-mi! Dacă [toată] apa voastră se va strecura în adânc [în pământ și voi nu veți mai putea să ajungeți la ea], cine vă va furniza apă [de izvor] curgătoare [ce va

fi vizibilă în fața ochilor voștri]?!»”
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 67:30]

5. Geologia

• Munții sunt ca niște țărushi

În geologie, fenomenul de „pliere” este un fapt recent descoperit, însă acesta este responsabil pentru formarea lanțurilor muntoase. Scoarța terestră pe care noi trăim este una solidă, în timp ce straturile profunde sunt fierbinți și fluide, fiind astfel neprimitoare pentru vreo formă de viață. De asemenea, este cunoscut faptul că stabilitatea munților este legată de fenomenul de pliere,

deoarece aceste „pliuri” urmau să constituie baza reliefulor muntoase.

Geologii ne spun că raza Pământului este de aproximativ 6.035 de km, iar crusta terestră pe care trăim este foarte subțire, variind între 2 și 35 de km. Deoarece aceasta este foarte subțire, există o posibilitate mare de mișcare, de clătinare a ei. Astfel, munții acționează ca niște stâlpi sau țărugi înfiți în scoarță, oferindu-i acesteia stabilitate. În Coran, **găsim exact această descriere:**

„Oare nu am făcut Noi Pământul gata [asemeni unui pat], pentru ca voi să locuiți pe el?~ Și [oare nu am făcut Noi] munții asemeni unor

țăruși [astfel încât Pământul să fie întărit și să nu se clatine sub pașii voștri din cauza vitezei imense a mișcării sale]?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 78:6-7]

Cuvântul arab awtād înseamnă stâlpi sau țăruși (care sunt folosiți la ancorarea cortului) și ei sunt fundațiile adânci ale faldurilor geologice.

Cartea intitulată „Pământul” este considerată a fi un manual de referință în geologie în multe Universități din întreaga lume. Unul dintre autorii acestei cărți este dr. Frank Press, fostul președinte al Academiei de Științe din Statele Unite ale Americii, unde a activat timp de 12

ani, și consilier științific al fostului președinte american, Jimmy Carter. În această carte, el ilustrează muntele sub formă de pană, din care muntele în sine este doar o mică parte a întregului, a cărui rădăcină este adânc înfiptă în scoarța terestră. Potrivit dr. Press, munții joacă un rol important în stabilitatea scoarței terestre. **Coranul menționează în mod clar rolul munților în prevenirea cutremurelor:**

„Noi am făcut pe Pământ munți neclintiți, pentru ca el să nu se clatine cu ei, iar printre ei [munți] am făcut cărări și drumuri pentru ca ei să se poată călăuzi.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:31]

De asemenea, în Coranul cel Nobil mai găsim:

„El a creat Cerurile fără stâlpi pe care voi să-i puteți vedea și a aruncat [înfigând] în Pământ munți trainici, pentru ca el să nu se clatine cu voi și a risipit pe el tot felul de vietăți [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:10]

„El a așezat pe Pământ munți statornici, ca să nu se clatine cu voi [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:15]

Descrierea coranică este în perfect acord cu datele geologice moderne.

• Munții sunt ferm fixați

Suprafața Pământului este defalcată în mai multe plăci rigide, care au aproximativ 100 de km grosime, iar aceste plăci plutesc în astenosferă, pe o materie care se situează la limita dintre solid și lichid, aflată sub litosferă.

Formațiunile muntoase apar la limita dintre plăci. Scoarța terestră are o grosime de 5 km sub oceane, aproximativ 35 de km grosime sub suprafețele continentale netede și aproximativ 80 de km grosime sub marile lanțuri muntoase. Acestea sunt fundațiile solide pe care stau munții.

Coranul se referă la temeliile solide ale munților în următorul verset:

„Și El a fixat munții cu putere [pe Pământ, făcându-i asemeni penelor de susținere, astfel încât acesta să stea ferm în ciuda vitezei mari de rotație].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [79:32](#)]

Un mesaj similar găsim și în versetul:

„Și la munți, cum sunt ei ridicați [plasați, fixați ferm pentru a stabiliza Pământul în urma vitezei cu care se mișcă]?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [88:19](#)]

Toate aceste informații conținute în Coranul cel Nobil despre natura munților este în acord perfect cu descoperirile recente ale geologiei.

6. Oceanografia

• Bariera dintre apa dulce și apa sărată

Allah spune în Coranul cel Glorios:

„El a eliberat cele două mări ca să se întâlnească, ~ Dar între ele este o stavilă pe care ele nu o pot trece.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [55:19-20](#)]

Cuvântul arab barzakh înseamnă barieră sau separare. Însă, această barieră de separare nu este una fizică. Cuvântul arab maraja literal înseamnă „cele două se întâlnesc și se amestecă”. Comentatorii timpurii ai Coranului nu au putut să explice cele două sensuri opuse pentru cele două corpuri de apă, adică se întâlnesc și se amestecă și în același timp, există o barieră între ele. Știința modernă, însă, a descoperit că în locurile unde cele două mări diferite se întâlnesc există o „barieră” între ele, care le desparte, fiecare având propria sa temperatură, salinitate și densitate.

Cercetătorii oceanografi sunt în măsură să explice acum acest verset

coranic. Există o barieră nevăzută de apă între cele două mări prin care apa dintr-o mare trece în cealaltă, iar atunci când are loc acest fenomen, apa își pierde caracteristica distinctivă, omogenizându-se cu cealaltă apă. În acest fel, această barieră are rolul unei omogenizări tranzitorii. Acest fenomen este, de asemenea, **menționat în următorul verset din Coran:**

„[...] și a pus o stavilă între cele două mări?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **27:61**]

Acest fenomen apare în mai multe locuri, inclusiv la Strâmtoarea Gibraltar, unde se separă Marea Mediterană de Oceanul Atlantic. O altă

barieră albă poate fi văzută clar la separarea Oceanului Atlantic de Oceanul Indian.

Însă atunci când Coranul vorbește despre bariera dintre apa dulce și cea sărată, **se menționează existența unei „porțiuni interzise”**:

„El este Cel care a lăsat să curgă liber cele două mări – aceasta plăcută și dulce și aceasta sărată și amară – și a făcut între ele un perete și un baraj de netrecut.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **25:53**]

Știința modernă a descoperit că, în estuare, acolo unde apa proaspătă (**dulce**) întâlnește apa sărată

există o altă situație decât în locurile unde se întâlnesc două mări cu apă sărată. S-a descoperit că acolo unde se separă apa dulce de apa sărată, în estuare, există o „zonă picnoclină (pycnocline) având o densitate discontinuă care separă cele două straturi”. Această zonă de separare are o salinitate diferită atât de apa dulce, cât și de cea sărată. Acest fenomen apare în multe locuri, inclusiv la vărsarea Nilului în Marea Mediterană.

Toate aceste fenomene științifice menționate acum mai bine de 14 secole în Coranul cel Nobil au fost confirmate și de dr. William Hay, un renumit cercetător și profesor la

Universitatea de Geologie din
Colorado, SUA.

• Întunecimile din adâncurile mărilor

Profesorului Durga Rao, expert de renume mondial în domeniul geologiei marine și fost profesor la Universitatea din Jeddah, i s-a cerut să comenteze următorul verset coranic:

„Sau [ele sunt] ca întunecimile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri și deasupra lor norii. Întunecimi unele deasupra altora. Dacă [cineva] scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă

lumină nu va avea nicio lumină.”
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, [24:40](#)]

El a răspuns că oamenii de știință abia recent au fost în măsură să confirme, cu ajutorul echipamentelor moderne, întunericul din adâncurile mărilor.

Oamenii nu au posibilitatea de a se aventura sub apă mai mult de 20-30 de metri fără a avea un echipament necesar și nu pot supraviețui în regiunile oceanice la o adâncime mai mare de 200 de metri.

Acest verset nu se referă la toate mările, deoarece nu fiecare mare

poate fi descrisă ca având mai multe straturi de întunecimi. Versetul se referă la o mare adâncă, **așa cum spune Coranul:** „[...] dintr-o mare adâncă, fără fund [...]”. Acest întuneric stratificat dintr-o mare adâncă este **rezultatul a două fenomene:**

1. o rază de lumină este compusă din șapte culori, care pot fi observate în curcubeu. **Cele șapte culori sunt:** roșu, portocaliu, galben, verde, albastru, indigo și violet, fiecare culoare având o anumită lungime de undă. La trecerea prin apă, raza de lumină se refractă, iar partea superioară a apei, de până la 10-15 metri, absoarbe culoarea roșie. Prin urmare, dacă un scafandru se află la 25

de metri sub apă și se rănește, el nu va putea vedea culoarea roșie a sângelui. În mod similar, razele portocalii sunt absorbite la 30-50 de metri, cele galbene la 50-100 de metri, cele verzi la 100-200 de metri, razele albastre sunt absorbite la peste 200 de metri, iar cele indigo și violet se absorb la adâncimi mai mari.

Datorită absorbției succesive ale culorilor, strat după strat, marea devine progresiv mai închisă, iar la adâncimi de peste 1000 de metri este complet întunecată.

2. razele Soarelui sunt absorbite de nori, care, la rândul lor, propagă razele, provocând astfel un

strat de întuneric sub nori. Acesta este primul strat de întuneric. Atunci când razele de lumină ajung la suprafața mării, ele trec de valul de la suprafață, dându-i astfel un aspect lucios. Prin urmare, valurile reflectă o parte din lumină, producând, astfel, întunericul. Lumina nereflectată pătrunde în adâncurile mării și, astfel, **marea va avea două părți**: suprafața caracterizată prin lumină și căldură și profunzimea caracterizată prin întuneric.

Stratul de la suprafață este separat de partea adâncă a mării de valuri. Aceste valuri interne acoperă apele adânci ale mărilor și oceanelor, deoarece apele din adâncime au o

densitate mai mare decât apele de la suprafață.

Întunericul începe sub valurile interne. Astfel, nici peștii din adâncurile mărilor și oceanelor nu se pot vedea, singura lor sursă de lumină provenind din propriile corpuri.

Pe bună dreptate, [Coranul descrie acest lucru astfel](#):

„Sau [ele sunt] ca întunecimile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri și [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [24:40](#)]

Cu alte cuvinte, peste aceste valuri sunt mai multe feluri de valuri și

anume cele aflate la suprafața mării.

Versetul coranic continuă:

„[...] deasupra lor norii.

Întunecimi unele deasupra altora [...]”

Putem observa astfel că acești nori sunt bariere unele deasupra altora, cauzând întunericul prin absorbția culorilor la diferite nivele.

Profesorul Durga Rao a concluzionat spunând că:

„Cu mai bine de 1400 de ani în urmă, o ființă umană nu ar fi putut explica acest fenomen cu atât de multe detalii. Astfel, aceste informații trebuie să provină de la o sursă supranaturală.”

„El este Cel care i-a creat pe oameni din apă și i-a legat prin obârșie și prin căsătorie. Iar Domnul tău este Al-Qadīr [Cu Putere peste toate].”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:54]

Putea oare cineva, acum mai bine de 14 secole, să știe că fiecare ființă a fost făcută din apă? Mai mult decât atât, putea să facă o asemenea apreciere un om care a trăit în deșertul Arabiei, unde a fost întotdeauna lipsă de apă?

7. Botanica

• Plantele sunt masculi și femele

În trecut, oamenii nu știau că plantele sunt distincte, de gen masculin și feminin, însă botanica a stabilit că ele pot fi masculi și femele. Chiar și plantele unisexuate au elemente distincte de mascul și femelă.

„«[...] și a pogorât apa din Cer.» Și prin ea am făcut să răsară soiuri de felurite plante.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:53]

- Fructele sunt masculi și femele

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„[...] Și din toate roadele a făcut pe el câte o pereche [...]”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 13:3]

Fructul este produsul final al reproducerii plantelor superioare. Etapa precedentă fructului este floarea, care are organe de sex masculin și feminin (**stamine și ovule**). Odată ce polenizarea florilor a avut loc, ele devin fructe, care, la rândul lor, se maturizează și eliberează sămânța. Prin urmare, acest lucru implică existența unor organe de sex masculin și feminin, un fapt menționat în Coranul cel Nobil.

La anumite specii, fructele rezultă din flori nefertilizate (**fructe partenocarpice**), de exemplu banane,

anumite tipuri de ananas, smochine, portocale. Acestea, de asemenea, au caracteristici sexuale clare.

• Totul este creat în pereche

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Și din fiecare lucru Noi am creat perechi. Poate că voi vă veți lăsa îndemnați!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [51:49](#)]

Acest verset pune accentul pe „fiecare”. Pe lângă oameni, plante și fructe, acesta poate, de asemenea, să facă referire la electricitate, unde sarcinile electrice sunt pozitive și

negative, protoni și electroni și la multe alte lucruri!

„Mărire Celui care le-a creat pe toate perechi, din ceea ce face Pământul să crească și din ei înșiși și din cele pe care ei nu le cunosc!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:36]

Prin acest verset, Coranul ne spune ca totul a fost creat în perechi, inclusiv lucrurile pe care oamenii în prezent încă nu le cunosc, dar pe care le-ar putea descoperi mai târziu.

8. Zoologia

• Animalele și păsările trăiesc în comunități

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Nu este vietate pe Pământ, nici pasăre care zboară cu aripile ei, decât în neamuri, ca și voi [...]”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:38]

Cercetările au arătat că animalele și păsările trăiesc în comunități, organizându-se, viețuind și muncind împreună.

• Zborul păsărilor

Allah spune în Coranul cel Glorios:

„Oare nu văd ei păsările supuse din văzduhul Cerului, pe care nimeni nu le ține decât numai Allah? Întru aceasta sunt cu adevărat semne pentru un neam [de oameni] care cred.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:79]

Alt verset care face referire la păsări este următorul:

„Oare nu văd ei păsările de deasupra lor întinzând și strângând aripile lor? Nimic nu le ține pe ele decât Cel care este Ar-Rahman [Cel Milostiv]! Cu adevărat, El este Atoatevăzător al tuturor lucrurilor.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 67:19]

Cuvântul arab *amsaka* înseamnă literal „a prinde, a captura, a reține”, care exprimă ideea că Allah ține păsările prin Puterea Sa.

Aceste versete subliniază dependența extrem de strânsă a comportamentului păsărilor de Legea Divină. Datele științifice moderne au demonstrat gradul de perfecțiune atins de unele specii de păsări privind programarea deplasărilor lor. Doar existența unui program migrator în codul genetic al păsărilor poate explica lunga și dificila călătorie pe care păsările foarte tinere și fără nicio experiență anterioară sau fără niciun ghid sunt capabile să o realizeze. De asemenea, ele sunt capabile să revină

la punctul de plecare într-o anumită perioadă.

În cartea sa „Putere și Fragilitate”, Profesorul Hamburger a dat ca exemplu o pasăre care trăiește în zona oceanului Pacific și zboară pe distanțe mai mari de 24.000 km sub forma cifrei „8”. Pasărea face această călătorie la fiecare 6 luni și se întoarce mereu la punctul de pornire cu o întârziere de maximum o săptămână. Instinctele foarte dezvoltate necesare pentru o astfel de călătorie trebuie să fie conținute în celulele nervoase ale acestor păsări. Ele sunt cu siguranță programate.

Prin urmare, nu ar trebui oare să reflectăm la identitatea acestui „programator”?

• Albinele și ingeniozitatea lor

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Și [iată ce] le-a revelat Domnul tău albinelor: «Faceți-vă case în munți, în pomi și în ceea ce ei făuresc! ~ Apoi mâncați din toate roadele și urmați căile ușoare ale Domnului vostru!» Din burțile lor iese o băutură cu felurite culori, în care este leac pentru oameni. În aceasta este cu adevărat un semn pentru un neam [de

oameni] care chibzuiesc!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:68-69]

În anul 1973, Von-Frishi a primit Premiul Nobel pentru cercetările sale cu privire la comportamentul și modul de comunicare al albinelor. Albina, după ce descoperă o nouă grădină sau floare, se întoarce și le anunță pe celelalte albine, arătându-le direcția exactă, acest lucru fiind cunoscut sub numele de „dansul albinei”. Semnificațiile mișcărilor acestei insecte care sunt destinate transmiterii de informații printre albinele lucrătoare au fost științific descoperite folosind fotografierea și alte metode noi.

Coranul menționează în versetele de mai sus modul în care albinele, folosindu-se de ingeniozitatea lor, găsesc „căile ușoare ale Domnului”. Genul folosit pentru albine, în versetele de mai sus este cel feminin (**fa'sluki și kuli**), indicând faptul că albina care părăsește stupul pentru colectarea hranei este albina femelă. Cu alte cuvinte, ostașul și lucrătorul este albina femelă.

De fapt, în piesa „Henric al IV-lea” de Shakespeare, câteva dintre personaje vorbesc despre albine, menționându-le ca pe niște soldați care au un rege. Acesta este ceea ce oamenii au crezut în vremurile shakespeariene și anume că albinele

lucrătoare sunt cele de sex masculin și că aceștia sunt responsabili de albina rege. Însă, acest lucru nu este adevărat.

Albinele lucrătoare sunt femele și acestea nu se raportează la o albină rege, ci la o matcă (albina regină). Pentru a descoperi acest lucru, a fost nevoie de investigațiile moderne din ultimii 300 de ani.

• Pânza de păianjen, o casă fragilă

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Pilda acelora care au luat ocrotitori în locul lui Allah este ca pilda păianjenului care și-a făcut o

casă[10]; dar cea mai slabă casă este casa păianjenului[11], dacă ei măcar ar fi știut!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:41]

În acest verset, pe lângă descrierea fizică a pânzei de păianjen ca fiind una foarte subțire, delicată și slabă, Coranul subliniază slăbiciunea relației din casa păianjenului, unde, de multe ori, femeia-păianjen își ucide perechea, păianjenul-mascul. Acest verset, de asemenea, face referire la slăbiciunea relațiilor dintre oameni, care caută protecție în această viață și în Viața de Apoi de la altcineva în afară de Allah Preaînaltul.

• Modul de viață și comunicarea între furnici

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Și au fost adunate la Solomon oștile sale de djinni, de oameni și de păsări și au fost ele aranjate în cete. ~ Și când au sosit ele din Valea Furnicilor, a zis o furnică: «O, voi furnicilor! Intrați în casele voastre, ca să nu vă strivească Solomon și oștile sale, fără ca ei să-și dea seama!»”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [27:17-18](#)]

În trecut, unii oameni și-ar fi bătut joc probabil de Coran,

considerându-l o carte de povești, în care furnicile vorbesc între ele, comunicându-și mesaje sofisticate. Însă, în ultima vreme, cercetările științifice ne-au arătat mai multe despre modul de viață al furnicilor care, până acum, a fost un lucru necunoscut pentru omenire.

Cercetările au arătat că printre animale și insecte, modul de viață cel mai apropiat de cel al oamenilor îl au furnicile. **Acest lucru poate fi observat din următoarele constatări referitoare la furnici:**

a) furnicile își îngroapă morții într-un mod similar cu cel al oamenilor;

- b) ele au un sistem sofisticat de împărțire a muncii cu șefi, supraveghetori, muncitori, etc.;
- c) din când în când, se întâlnesc între ele pentru a avea o „discuție”;
- d) au o metodă avansată de comunicare între ele;
- e) organizează în mod regulat „piețe” unde schimbă bunuri;
- f) înmagazinează cereale pentru perioade lungi pe timp de iarnă, iar dacă acestea încep să încolțească, furnicile le rup, deoarece știu că, dacă le lasă încolțite, vor putrezi. Dacă boabele depozitate se umezesc din cauza ploii, furnicile le scot la căldura

soarelui pentru a le usca, iar după ce s-au uscat, le introduc înapoi la locurile lor, știind că umiditatea provoacă încolțirea lor, care conduce la putrezire.

9. Medicina

• Mierea: vindecare pentru omenire

Albinele asimilează nectarul de la diferite feluri de flori și plante, îl modifică în corpul lor formând mierea, pe care, mai apoi, o depozitează în stup. Doar cu câteva secole în urmă, omenirea a aflat că mierea provine din burta albinelor, **însă acest lucru este**

menționat în Coranul cel Nobil de mai bine de 14 secole în următorul verset:

„[...] Din burțile lor iese o băutură cu felurite culori, în care este leac pentru oameni. În aceasta este cu adevărat un semn pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:69]

Doar în ultima perioadă de timp suntem conștienți că mierea are proprietăți de vindecare și este un antiseptic ușor.

Rușii au folosit mierea în cel de al doilea Război Mondial pentru a-și acoperi rănilor, aceasta ajutându-i la menținerea umezelii și la vindecarea

cicatricilor. Datorită densității mierii, nicio ciupercă sau bacterie nu putea afecta rana.

De asemenea, îmbunătățiri semnificative au putut fi observate la 22 de bolnavi cu afecțiuni pulmonare incurabile și Alzheimer, din sanatoriile din Anglia, care au fost tratați de călugărița Carol cu propolis, produs de albine pentru izolarea stupurilor de bacterii.

O persoană care suferă de alergie la un anumit tip de plantă, poate să consume din mierea acelei plante pentru a dezvolta o rezistență împotriva alergiei. De asemenea,

mierea este bogată în fructoză și vitamina K.

Informațiile descrise în Coranul cel Nobil cu privire la originea și proprietățile mierii au fost descoperite după revelarea acestuia.

10. Fiziologia

• Circulația sângelui și laptele

Coranul a fost revelat cu 600 de ani înainte ca savantul musulman Ibn Nafis să descrie circulația sângelui și cu 1000 de ani înainte ca William Harwey să fi făcut cunoscute lumii occidentale cunoștințele sale cu privire la circulația sângelui.

Aproximativ cu treisprezece secole înainte de a se fi aflat ce se întâmplă în intestine, odată cu procesul de asimilare a substanțelor nutritive, un verset din Coran a descris sursa elementelor laptelui și procesul de formare a acestuia.

Pentru a înțelege versetul coranic privind conceptele de mai sus, este important să se știe că în intestine au loc reacții chimice, unde substanțele sunt asimilate din alimente care intră în circuitul sangvin printr-un sistem complex, uneori prin intermediul ficatului, în funcție de natura lor chimică. Sângele le transportă la toate organele corpului, inclusiv la glandele mamare care produc laptele.

În termeni simpli, anumite substanțe din conținutul intestinelor intră în vasele de sânge de pe peretele intestinal, iar aceste substanțe sunt transportate prin fluxul sangvin la nivelul diferitelor organe.

Acest concept fiziologic trebuie pe deplin cunoscut dacă dorim să înțelegem următoarele versete din Coran:

„Aveți voi o pildă și la vite. Noi vă dăm să beți din ceea ce se află în burțile lor, între murdărie[12] și sânge: un lapte curat[13], ce place celor care-l beau.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:66]

„Iar în vite[14] aveți voi o bună pildă, căci vă dăm vouă să beți din ceea ce ele au în pânțele[15] și multe foloase aveți de la ele[16]și de la ele mâncați.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:21]

Descrierea coranică de acum mai bine de 1400 de ani a producției laptelui este izbitor de asemănătoare cu ceea ce fiziologia modernă a descoperit de curând.

11. Embriologia

• Musulmanii caută răspunsuri

Un grup de învățați musulmani, sub conducerea unui eminent învățat

yemenit, sheikh ‘Abd Al-Majid Az-Zindani (**Allah să aibă milă de el!**), a colectat informațiile cu privire la embriologie și la alte științe din Coran și din hadith-urile [\[17\]](#) autentice, traduse în limba engleză. Apoi, **ei au urmat sfatul coranic:**

„[...] Întrebați-i pe oamenii pricepuți în cărți [\[18\]](#), dacă voi nu știți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [16:43](#)]

„[...] Întrebați-i pe oamenii Cărții [\[19\]](#), dacă voi nu știți! [\[20\]](#)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [21:7](#)]

Astfel adunate, toate informațiile din Coran și din ahadith autentice cu privire la embriologie, după ce au fost traduse în limba engleză, au fost prezentate profesorului doctor Keith Moore, profesor de embriologie și președinte al Departamentului de Anatomie al Universității din Toronto, Canada. În prezent, el este una dintre cele mai mari autorități în domeniul embriologiei.

Lui i s-a cerut părerea cu privire la un material. După ce l-a examinat cu atenție, dr. Moore a spus că cele mai multe informații cu privire la embriologie menționate în Coran și în ahadith autentice sunt în perfectă

conformitate cu descoperirile moderne din domeniul embriologiei, pe care nu le contrazic în niciun fel. Cu toate acestea, el a adăugat și faptul că au existat câteva versete despre a căror precizie științifică nu a putut comenta. Nu a putut spune dacă informațiile sunt adevărate sau false, din moment ce el nu avea cunoștințe despre ele. De asemenea, nu a fost nicio menționare a acestor informații în scrierile moderne și în studiile privind embriologia.

Unul dintre aceste versete este:

„Citește! În Numele Domnului tău Care a creat [tot ceea ce există]. ~ . El l-a creat pe om din ‘alaq [cheag de

sânge atârnat]. ” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 96:1-2]

Cuvântul arab ‘alaq, pe lângă sensul de coagulare a unui cheag de sânge, mai are și sensul de ceva agățat, lipitoare – ca substanță.

Dr. Keith Moore nu avea cunoștință de faptul că un embrion în stadiul inițial apare ca o lipitoare. Pentru a verifica acest lucru, el a studiat embrionul în stadiul inițial la un microscop foarte puternic și a comparat ceea ce a observat cu diagrama unei lipitori. A fost uimit de asemănarea izbitoră a celor două!

În același mod, el a obținut mai multe informații pentru embriologie, care până atunci îi erau necunoscute, toate acestea prin studiul Coranului.

Dr. Keith Moore a răspuns la 80 de întrebări cu privire la datele embriologiei menționate în Coran și în Sunnah. Constatând faptul că informațiile din Coran și din Sunnah sunt în întregime în acord cu cele mai recente descoperiri din domeniul embriologiei, **profesorul Moore a spus:**

„Dacă mi s-ar fi pus aceste întrebări acum 30 de ani, nu aș fi fost capabil să răspund la jumătate dintre ele din cauza lipsei de informații științifice.”

În anul 1981, în timpul celei de-a șaptea conferințe medicale din Dammam, Arabia Saudită, dr. [Moore a spus:](#)

„A fost o mare plăcere pentru mine să ajut la clarificarea informațiilor din Coran cu privire la dezvoltarea embrionului. Îmi este clar că acestea i-au fost revelate lui Mohammed de către Dumnezeu sau Allah, pentru că aproape toate aceste cunoștințe nu au fost descoperite decât multe secole mai târziu. Acest lucru îmi dovedește că Mohammed trebuie să fi fost un Mesager al lui Dumnezeu sau Allah.”

Dr. Moore a mai avut și alte ediții ale cărții „Cursul dezvoltării umane”. După obținerea cunoștințelor din Coran, el a scris în anul 1982 a treia ediție a aceleiași cărți. Cartea a fost beneficiara unui premiu ca fiind cea mai bună carte medicală scrisă de un singur autor. Aceasta a fost tradusă în mai multe limbi și răspândită în întreaga lume, fiind folosită drept manual de embriologie în primul an de medicină.

Dr. Joe Leigh Simpson, președintele Departamentului de Obstetrică și Ginecologie de la Colegiul de Medicină Baylor din Houston, S. A., a spus:

„(...) aceste ahadith, spusele lui Mohammed, nu puteau fi obținute pe baza științei care exista în acele timpuri (incluzând secolul al VII-lea). De aici rezultă nu numai faptul că nu există niciun conflict între genetică și religie (islam), ci, de fapt, că religia (islamul) poate ghida știința prin adăugarea revelației unor abordări științifice tradiționale... sunt versete în Coran care s-au dovedit secole mai târziu a fi valide, care susțin știința din Coran, venită de la Dumnezeu.”

• Fluidul emis dintre coloana vertebrală și coaste

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Așadar, lăsați omul [care neagă Învierea] să vadă din ceea ce este el creat [astfel încât să înțeleagă faptul că Învierea nu este cu mult mai dificilă față de prima sa creare]! ~ El este creat dintr-o apă [lichid seminal] care țâșnește [spre uter], ~ Ce iese dintre șira spinării [a bărbatului] și coastele [femeilor]!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 86:5-7]

În etapele embrionare, organele reproductive masculine și feminine, adică testiculele și ovarele, își încep dezvoltarea aproape de rinichi, între coloana vertebrală și coastele a unsprezecea și a douăsprezecea. Mai apoi, ele coboară, cele feminine (ovarele) se opresc în pelvis, în timp ce

gonadele masculine (**testiculele**) continuă să coboare înainte de naștere, pentru a ajunge în scrot prin canalul inghinal. Chiar și la maturitate, după coborârea organelor de reproducere, acestea primesc cantitatea necesară de nervi și de sânge din aorta abdominală, care este în zona dintre coloana vertebrală și coaste. Drenajul limfatic și întoarcerea sângelui are loc, de asemenea, în aceeași zonă.

• Nutfah – Picătura de lichid

Coranul cel Glorios menționează nu mai puțin de 11 ori faptul că omul este creat din nutfah, care înseamnă o picătură sau un firicel de lichid, care rămâne după golirea

unei cești. Acest lucru este menționat în câteva versete din Coran, **incluzând:**

„O, voi oameni! Dacă sunteți în îndoială cu privire la Înviere, Noi doară v-am creat din țărână[21], apoi dintr-o picătură[22], apoi dintr-un cheag de sânge [ca o lipitoare], apoi dintr-o bucată de carne, cu formă, după ce a fost fără formă [plăsmuită și neplăsmuită], pentru ca să vă arătăm vouă [Puterea Noastră]. Și Noi lăsăm să sălășluiască în pânțele ceea ce voim Noi până la un timp hotărât[23];...”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **Surat 22:5**],

„Apoi l-am făcut Noi o picătură într-un loc sigur.[\[24\]](#)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [23:13](#)],

„El l-a făcut pe om dintr-o picătură [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [16:4](#)],

„[...] Oare nu crezi tu în Acela care te-a creat pe tine din țărână, apoi dintr-o picătură și la urmă ți-a dat ție chip de bărbat?[\[25\]](#)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [18:37](#)],

„Allah v-a creat pe voi din țărână, apoi dintr-o picătură, apoi v-a făcut pe voi perechi [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [35:11](#)],

„Oare nu vede omul că Noi l-am creat pe el dintr-o picătură? [...]”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [36:77](#)],

„El este Cel care v-a creat pe voi din țărână[\[26\]](#), apoi[\[27\]](#) dintr-o picătură, apoi dintr-un cheag de sânge.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [40:67](#)],

„Dintr-o picătură, când ea este vărsată?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [53:46](#)],

„Oare nu a fost el o nutfah [picătură amestecată] din sămânța vărsată?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [75:37](#)],

„Nu l-am creat pe om dintr-o picătură de amestecuri, ca să-l încercăm, și l-am făcut pe el cu auz și cu vedere?”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [76:2](#)]

și „Din nutfah [o picătură de lichid seminal] El l-a creat pe el și apoi l-a potrivit pe el în proporțiile convenite [în stagii: de la o picătură de lichid seminal l-a transformat în ‘alaqah, apoi în mudgha, apoi în oase, apoi i-a îmbrăcat oasele cu carne, apoi a suflat Spiritul Său în interiorul lui].”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [80:19](#)].

Știința a confirmat recent că este necesar numai un spermatozoid

dintr-o medie de 3 milioane pentru fertilizarea ovulului. Aceasta înseamnă că pentru fertilizare sunt necesare numai 1/3 milioane sau 0,00003% din cantitatea de spermă.

• Sulālah – Chintesența lichidului

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Apoi i-a făcut pe urmașii lui dintr-o apă anume disprețuită [sperma].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [32:8](#)]

Cuvântul arab sulālah înseamnă chintesență sau cea mai bună parte a unui întreg. Am aflat acum că numai

un singur spermatozoid care pătrunde ovulul este necesar pentru fertilizare, dintre milioanele de spermatozoizi produse de bărbat. La acel spermatozoid unic, dintre milioane, face referire Coranul ca fiind sulālah. De asemenea, am aflat că numai un ovul dintre zecile de mii care sunt produse de femeie este fertilizat. În același mod, la acel ovul unic dintre zecile de mii, face referire Coranul ca fiind sulālah. De asemenea, acest cuvânt înseamnă și extragerea blândă dintr-un fluid. Lichidul se referă atât la fluidul germinal de sex femeiesc, cât și la cel de sex bărbătesc, care conțin gameți. Ambele, atât ovulul, cât și

spermatozoidul, sunt extrase ușor din mediile lor în procesul de fertilizare.

• Nutfatun amshāj – Lichidele amestecate

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Cu adevărat, Noi l-am creat pe om dintr-o nutfah [picături de amestecuri provenite de la ambele sexe, aflate în interiorul pântecelui] amestecată [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 76:2]

Cuvintele nutfatin și amshājîn înseamnă lichide amestecate. Conform unor comentatori ai Coranului, „nutfah (picătură de amestecuri)” face referire

la agenții sau lichidele masculine și feminine. După amestecul gameților masculini și feminini, zigotul rămâne nutfah. Expresia „nutfah (picătură de amestecuri)” poate însemna și lichidul spermatic, care este format din diverse secreții, provenite din mai multe glande.

Prin urmare, nutfatin amshāj, adică o cantitate mică de lichide amestecate, se referă la gameții feminini și masculini (fluide sau celule) și o parte din fluidele înconjurătoare.

• Determinarea sexului

Sexul fetusului este determinat de natura spermei, nu de cea a ovulului. Sexul copilului, chiar dacă este femeiesc sau bărbătesc, depinde de cele 23 de perechi de cromozomi, dacă aceștia sunt XX sau XY.

În primul rând, determinarea sexului depinde de tipul de sex al cromozomului care este în sperma care fertilizează ovulul. Dacă sperma care fertilizează ovulul conține un X, fetusul este de sex feminin, iar dacă spermatozoidul care fertilizează conține un Y, **atunci fetusul este de sex masculin:**

„Și că El i-a creat pe cei doi soți – bărbătușul și femeiușa – ~ Dintr-

o picătură, când ea este vărsată?”
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 53:45-46]

Cuvântul arab nutfah înseamnă o cantitate mică de lichid și tumnā înseamnă ejaculat sau plantat. Prin urmare, nutfah se referă în mod special la spermă, pentru că este ejaculată.

Coranul cel Nobil spune:

„Oare nu a fost el o nutfah [picătură amestecată] din sămânța vărsată?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 75:37]

„Apoi el a devenit ‘alaqah [un cheag de sânge], apoi El [Allah] l-a creat [pe el] și i-a dat [lui] chip

armonios.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 75:38]

„Și a făcut din el două sexe, bărbat și femeie.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 75:39]

Aici este din nou menționat faptul că o cantitate mică (o picătură) de spermă (indicată prin cuvântul *nutfatan min maniyyin*), care vine de la bărbat, este responsabilă pentru sexul fătului.

Pe continentul asiatic, în India, soacrele preferă de obicei să aibă nepoți de sex masculin și de multe ori le învinovățesc pe nurori dacă nepotul născut nu este băiat. Dacă ar ști că

factorul determinant este natura spermei bărbatului și nu ovulul femeii!! Dacă ar fi să învinovățească pe cineva, atunci ar trebui mai degrabă să dea vina pe fiii lor și nu pe nurori, din moment ce Coranul și știința susțin faptul că lichidul bărbatului este responsabil pentru sexul copilului!

• Fetusul este protejat de trei straturi

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„[...] El vă creează în pânțele mamelor voastre, făptură după făptură[28], în trei întunecimi[29] [...]”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 39:6]

Conform profesorului Keith
Moore, **aceste trei întunecimi din
versetul coranic se referă la:**

- pânțece
- uter

ū membrana amniotică
(placenta).

• Etapele embrionare

Allah spune în Coranul cel
Nobil:

„Noi l-am creat pe om[30] din
apa aleasă [venită] din lut. ~ Apoi l-am

făcut Noi o picătură într-un loc sigur,[\[31\]](#) ~ Apoi am făcut din picătură un cheag[\[32\]](#) și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucata de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură.[\[33\]](#) Binecuvântat fie Allah, Făcătorul, Cel Bun!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [23:12-14](#)]

În aceste versete, Allah spune că omul este creat dintr-o cantitate mică de lichid, care este plasată într-un loc liniștit, bine fixat (**bine-stabilit sau depus**) pentru care este folosit cuvântul arab qarārin makīn. Uterul este foarte bine protejat prin coloana vertebrală ferm sprijinită de mușchii spatelui.

Embrionul este în continuare protejat de sacul amniotic, care conține lichidul amniotic. În acest fel, fetusul are un loc bine protejat.

Această cantitate mică de lichid devine ‘alaqah, care înseamnă un lucru agățat. De asemenea, înseamnă o substanță lipicioasă. Ambele descrieri sunt acceptabile științific, pentru că în primele stadii fetusul este agățat de peretele uterului și, de asemenea, apare sub forma unei lipitori. Mai mult decât atât, el se comportă ca o lipitoare (care sugă sânge) și se aprovizionează cu sânge prin placentă de la mamă.

Al treilea sens al cuvântului ‘alaqah este cheag de sânge. În timpul

stadiului de ‘alaqah, care se întinde între săptămânile a treia și a patra de sarcină, sângele se încheagă în vasele închise. Prin urmare, embrionul capătă forma unui cheag de sânge, pe lângă cea de lipitoare. Comparați cunoștințele disponibile din Coran cu lupta omului pentru descoperirile științifice.

În anul 1677, Hamm și Leeuwenhoek au fost primii oameni de știință care au observat celulele spermei umane (**spermatozoizii**) printr-un microscop. Ei au crezut că sperma conține un om în miniatură care începe să crească în uter, pentru a forma un nou-născut. Această teorie a fost cunoscută sub numele de teoria

perforării. Atunci când oamenii de știință au descoperit faptul că ovulul este mai mare decât sperma, De Graf și alții au crezut că fetusul există într-o formă miniaturală în ovul. Mai târziu, în secolul al XVIII-lea, Maupertuis a propagat teoria de moștenire biparentală.

‘Alaqah este transformat în mudghah, care înseamnă un lucru care este mestecat (care prezintă mușcăături, care este mușcat) și, de asemenea, înseamnă un lucru lipicios și mic, care poate fi introdus în gură ca o gumă. Ambele explicații sunt corecte din punct de vedere științific. Profesorul Keith Moore a luat o bucată de ipsos etanș și a făcut-o de mărimea și forma

fetusului în primul stadiu și a mestecat-o cu dinții pentru a o face mudghah. El a comparat aceasta cu fotografia unui fetus în stadiul primar. Urmele lăsate de dinți semănau cu „somites”, care este formarea timpurie a coloanei vertebrale.

Acest mudghah este transformat în oase (**idhâm**). Oasele sunt îmbrăcate cu carne sau mușchi (**lahm**). Apoi Allah îl face o altă creatură.

Profesorul Marshall Johnson, unul dintre cei mai importanți oameni de știință din S.^U.A, președintele Departamentului de Anatomie și directorul Institutului Daniel la

Universitatea Thomas Jefferson, din Philadelphia, S. A., a fost rugat să comenteze versetele din Coran care fac referire la embriologie. La început, a spus că versetele coranice care descriu stadiile embrionare nu pot fi o coincidență. Era posibil ca Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să fi avut un microscop foarte bun. Fiindu-i amintit faptul că Nobilul Coran a fost revelat acum mai bine de 1400 de ani și că microscopul a fost inventat multe secole mai târziu, după timpul în care a trăit Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) profesorul Johnson a râs și a admis faptul că primul microscop

inventat nu ar fi putut amplifica mai mult de 10 ori un lucru și nu fi putut arăta o imagine clară. Mai târziu, **el a spus:**

„Nu văd aici nimic care să fie în contrazicerea conceptului că Intervenția Divină a fost implicată atunci când Mohammed a recitat Coranul.”

Conform doctorului Keith Moore, clasificarea modernă a etapelor de dezvoltare embrionară, care este adoptată în întreaga lume, nu este ușor de înțeles, din moment ce identifică stadii pe baza numerică, de exemplu, stadiul 1, stadiul 2 etc. Pe de altă parte, diviziunile revelate în Coran sunt

bazate pe forme distincte și ușor de identificat, prin care trece embrionul. Acestea sunt bazate pe diferite faze ale dezvoltării prenatale și oferă descrieri științifice elegante, care sunt ușor de înțeles și practice.

De asemenea, [stadiile embrionare ale dezvoltării umane au fost descrise în următoarele versete:](#)

„Oare nu a fost el o nutfah [picătură amestecată] din sămânța vărsată? ~ Apoi el a devenit ‘alaqah [un cheag de sânge], apoi El [Allah] l-a creat [pe el] și i-a dat [lui] chip armonios, ~ Și a făcut din el două sexe, bărbat și femeie.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [75:37-39](#)]

„Care te-a creat pe tine, ți-a dat o formă perfectă, și ți-a dat proporția cuvenită, ~ În orice formă a dorit, El «te-a pus la un loc» [adunat, creat, oferind o formă umană sau animală]?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 82:7-8]

• Embrionul parțial format și parțial neformat

În stadiul mudghah, dacă este făcută o incizie în embrion și organele interne sunt disecate, poate fi observat faptul că cele mai multe dintre ele sunt formate, în timp ce restul nu sunt complet formate.

Conform profesorului Johnson, dacă descriem embrionul ca fiind o creație completă, atunci vom descrie numai partea care a fost creată deja. Dacă îl vom descrie ca fiind o creație incompletă, atunci vom descrie numai partea care nu a fost creată încă. Prin urmare, este o creație completă sau incompletă? Nu există nicio altă descriere mai bună a acestui stadiu al embriogenezei decât descrierea Coranului, „parțial format și parțial neformat”, **după cum găsim versetul următor:**

„[...]Noi doară v-am creat din țărână[34], apoi dintr-o picătură[35], apoi dintr-un cheag de sânge [ca o lipitoare], apoi dintr-o bucată de carne,

cu formă, după ce a fost fără formă [plăsmuită și neplăsmuită], pentru ca să vă arătăm vouă [Puterea Noastră] [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:5]

Științific, știm că în acest prim stadiu de dezvoltare există unele celule care sunt diferențiate și sunt unele celule care sunt nediferențiate – unele organe sunt formate, iar altele nu.

• Simțul auzului și al văzului

Primul simț apărut în dezvoltarea embrionului este auzul. Fătul poate auzi sunetele după săptămâna a 24-a. Ulterior, simțul

văzului este dezvoltat și în săptămâna a 28-a retina devine sensibilă la lumină.

Coranul ne explică:

„Și v-a dat vouă auzul, ochii și inimile[36].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 32:9]

„[...] astfel, Noi l-am făcut pe el cu auz [capabil să audă versetele Noastre] și cu vedere [capabil să vadă semnele și dovezile Noastre].”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 76:2]

„El este Cel care a creat pentru voi auzul, văzul și inimile[37]. [Însă nici auzul, nici văzul, nici inimile lor nu le-au fost de niciun folos]. Însă voi

sunteți atât de puțin mulțumitori! [38]”
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 23:78]

În toate aceste versete, este menționat simțul auzului înainte de simțul vederii. Astfel, descrierea din Coran se potrivește perfect cu descoperirile din embriologia modernă.

12. Știința generală

• Ampretele

Allah spune în Coranul cel
Nobil:

„Oare socotește omul
[necredinciosul] că Noi nu vom aduna
[reasambla] din nou oasele sale [în

Ziua Învierii]? ~ Ba da, Noi suntem în stare să potrivim în ordinea perfectă vârfulurile degetelor sale [amprente, fiecare ființă umană are amprente unice, dovedind că Domnul nostru (Allah) este Creatorul Suprem al tuturor lucrurilor]!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 75:3-4]

Necredincioșii contestă reînvierea după ce oasele oamenilor morți au fost dezintegrate în pământ, precum și faptul că fiecare individ va fi identificat în Ziua Învierii. Allah Preaînaltul răspunde la aceasta spunând că El poate nu numai să refacă perfect oamenii, ci chiar și amprentele lor.

De ce Coranul, în timp ce se vorbește despre stabilirea identității individului, discută în mod special despre amprente? În anul 1880, amprentele devin metoda științifică de identificare, după cercetările efectuate de sir Francis Golt. Nu există două persoane în această lume care să poată avea același model de amprente digitale, nici măcar gemenii identici. Acesta este motivul pentru care forțele poliției folosesc amprente pentru a identifica infractorii.

În urmă cu mai bine de 1400 de ani, cine ar fi putut cunoaște unicitatea amprenteii fiecărui om? Cu siguranță nu ar fi fost nimeni altul în afara Creatorului Însuși!

• Receptorii durerii din piele

S-a crezut că senzația de durere este dependentă numai de creier. Descoperirile recente au arătat totuși că există receptori ai durerii în piele, fără de care o persoană nu ar putea fi capabilă să simtă durerea. Atunci când un medic examinează un pacient care are arsuri, el verifică gradul arsurii prin înțepare. Dacă pacientul simte durerea, medicul este mulțumit, pentru că acest lucru indică faptul că arsurile sunt superficiale și receptorii durerii sunt intacti. Pe de altă parte, atunci când pacientul nu simte durerea, acest lucru indică faptul că este o arsură profundă și receptorii durerii au fost distruși.

Coranul arată clar existența receptorilor durerii în următorul verset:

„Cei ce nu cred în versetele Noastre [\[39\]](#), pe aceia îi vom lăsa să ardă în Foc și de fiecare dată când pieile lor se vor coace, le vom schimba cu alte piei, ca să guste chinul! Allah este Al-‘Aziz [Invincibilul, Cel Atotputernic], Al-Hakīm [Înțeleptul]!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [4:56](#)]

Profesorul Tagatat Tejasen, președintele Departamentului de Anatomie de la Universitatea din Chiang Mai, Thailanda, a petrecut o perioadă lungă de timp cercetând receptorii durerii. Inițial, el nu putea să

creadă că în Coran a fost menționat acest lucru științific acum mai bine de 1400 de ani. Mai târziu, el a verificat în special traducerea acestui verset coranic și a fost atât de impresionat de acuratețea științifică a versetului, încât, la a opta conferință medicală – Semnele științifice ale Coranului și Sunnei – care a avut loc în Arabia Saudită la Riad, **a proclamat public cu mândrie:**

„Nu există altă Divinitate în afară de Allah și Mohammed este Robul și Trimisul Său”.

Concluzii

Dacă prezența dovezilor științifice din Coran s-ar atribui unor coincidențe, aceasta ar fi împotriva lucrurilor comune și a adevărului științific abordat.

Într-adevăr, acuratețea științifică a versetului confirmă declarația deschisă a Coranului:

„Noi le vom arăta semnele Noastre [în cele mai îndepărtate] zări [ale Pământului] și în sufletele lor înșiși, astfel încât să le fie limpede că el [Coranul] este Adevărul. Oare nu este de ajuns că Domnul tău este martor la toate?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:53]

Coranul invită omenirea să reflecte la crearea acestui Univers în versetul:

„În crearea Cerurilor și a Pământului și în schimbarea nopții și a zilei sunt semne pentru cei dăruiți cu minte.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:190]

Dovezile științifice din Coran demonstrează clar originea sa Divină. Acum mai bine de 1400 de ani, niciun om nu putea fi autorul unei asemenea cărți, care să conțină atâtea dovezi științifice.

Cu toate acestea, Coranul nu este o carte de știință, ci o carte a

„semnelor”. Aceste semne invită omul să realizeze scopul existenței sale pe Pământ și să trăiască în armonie cu natura. Coranul este un Mesaj adevărat de la Allah, Creatorul și Susținătorul Universului. El conține același Mesaj al Unicității lui Allah, care a fost propovăduit de către toți Profeții, de la Adam, Moise, Isus până la Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!).

Au fost scrise mai multe volume detaliate cu privire la Coran și știința modernă iar cercetarea în acest domeniu continuă încă. Cu Voia lui Allah, această cercetare va ajuta oamenii să se apropie mai mult de Cuvântul Celui Atotputernic. Această

carte conține numai câteva dintre dovezile științifice prezentate în Coran.

Profesorul Tejasen a acceptat islamul în baza unui singur „semn” științific menționat în Coran. Unii oameni poate au nevoie de zeci, iar alții de sute de semne pentru a se convinge de originea Divină a Coranului. Alții nu vor vrea să accepte Adevărul chiar și după ce le sunt arătate mii de semne. **Coranul condamnă o astfel de mentalitate în versetul:**

„Surzi, muți, orbi sunt ei și nu se întorc.[\[40\]](#)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [2:18](#)]

Coranul conține un mod complet de viață pentru individ și societate. Al-hamdu Lillah (**Laudă lui Allah**), modul de viață coranic este mult superior „isms” celui pe care omul modern l-a inventat din pură ignoranță. Cine poate da o mai bună călăuzire decât Însuși Creatorul?

Mă rog ca acest umil efort să fie acceptat de Allah, Cel la care mă rog pentru milă și călăuzire. Amin!

[\[1\]](#) [2:23-24] indică Surah sau Capitolul 2, și āyāt sau versetele 23 și

24. Aceeași notație este folosită pe parcursul întregii cărți

[2] Adică animale și plante. Acest verset este confirmat de teoria științei moderne despre apariția Pământului și a vieții pe el

[3] Musulmanii trimit salutări asupra tuturor Profeților atunci când le pronunță numele

[4] Constelații și planete

[5] Soarele

[6] Se rotește pe orbita sa

[7] Mase mari de nori, semănând cu niște munți

[8] Arid, lipsit de vegetație

[9] Cu această apă

[10] Închipuindu-și că ea îl poate apăra de căldură și de frig

[11] Pentru că ea nu suportă să fie atinsă nici de cele mai mici vietăți și nici de cele mai ușoare vânturi și nu-l poate apăra de căldură sau de frig

[12] Resturile de mâncare din burțile vitelor, rămase după procesul de asimilare a substanțelor nutritive

[13] Lipsit de culoarea sângelui și de mirosul murdăriei

[14] Prin care se au în vedere cămilele, bovinele, ovinele și caprinele

[15] Laptele care se strânge în ugerul lor

[16] Le folosiți pe unele dintre ele pentru călărie și poveri, iar de la altele aveți lâna, părul, puii lor etc.

[17] Hadith (pl. **ahadith**) sau Sunnah reprezintă cuvintele, faptele și învățăturile Profetului Mohammed)**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa** (tot ceea ce el a spus, a împlinit sau a aprobat în anumite împrejurări

[18] Adică pe erudiți

[19] Pe erudiții dintre oamenii Cărții (**evrei sau creștini**)

[20] Că trimișii au fost oameni!

[21] Primul strămoș al vostru l-am creat din țărână

[22] De spermă

[23] Termenul nașterii

[24] Adică uterul femeii

[25] Care a făcut din pământ plantele, iar din ele a făcut hrana, din care se formează lichidul seminal

[26] Pe Adam (**Pacea fie asupra sa!**), strămoșul vostru

[27] V-a creat pe voi

[28] Fază după fază

[29] Pântecele, uterul și placenta

[30] Pe oameni

[31] Adică uterul femeii

[32] Un cheag de culoarea sângelui
lipicios

[33] Diferită de ceea ce a fost făcut

[34] Primul strămoș al vostru l-am
creat din țărână

[35] De spermă

[36] Pentru ca să percepeți cu ele
Adevărul și să fiți călăuziți pe calea
cea bună

[37] Pentru ca să auziți, să vedeți și să
înțelegeți

[38] Față de această Binecuvântare a lui Allah

[39] Coranul

[40] Și-au înfundat singuri intrările spre conștiință și spre simțirea sufletelor lor și au vrut să nu audă islamul sau să vină în întâmpinarea lui, după ce l-au acceptat, iar după aceea l-au abandonat prin ipocrizia lor